

РЕШЕНИЕ

№ 2907

гр. София, 04.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 03.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **14294** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 215 от ЗУТ.

Образувано е по жалба на [фирма]-С. с представляващ М.М. и с проц.представители адв.И.З.-Ш. и адв.Н.А. против Заповед № РА-30-212/31.05.18г на Директор на Дирекция "ОСК"-СО, с която на осн. чл. 225 ал.2 т.2 от ЗУТ е наредено премахване на незаконен строеж "Надстройка върху покривна тераса към ап.15" в сграда, находяща се в общински УПИ IV, кв.267, м."Л.-I част" по плана на [населено място], ул."кап.Т.Н." № 34.

Производството по настоящото д.№ 14294/19г на АССГ е образувано след Решение № 17419/18.12.19г на ВАС, с което е отменено Решение № 7094/28.11.18г по д.№ 8211/18г на АССГ /с което е отхвърлена жалбата/ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав, с дадени указания по доказателствата.

В жалбата се сочи, че заповедта е незаконосъобразна, постановена в нарушение на проц. и мат.закон и целта на закона, като се моли за отмяната ѝ. Твърди се, че фактическите установявания в заповедта не се подкрепят от доказателствата по преписката, като изводът на ответника за наличие на "строеж" по см. на § 5 т.38 от ДР на ЗУТ, извършен през 2012г, без строителни книжа, не е верен.Твърди се, че обектът по заповедта е слънцезащитно устройство по чл. 94 от Наредба № 7, архитектурен елемент над част от покривна тераса, който не променя конструктивни елементи от жилището и кооперацията, не се завземат общи части, не се променя предназначението на имота, не се променя проектирания експлоатационен товар на сградата, не се увеличава масата на етажните нива, не се нарушава естетическия вид

на сградата, не е променен обема и покривната конструкция на сградата, не се променя фасадата на сградата, за него не се изискват строителни книжа и чл. 137 ал.3 и чл. 148 ал.1 от ЗУТ са неприложими.Обектът по-скоро е несъществено отклонение от одобрените инвестиционни проекти по чл. 154 ал.1 т.5-8 от ЗУТ, като достъпът до него е само през собствения ап.15, като е към покривната тераса на този апартамент/не е за общо ползване и се прилага чл. 185 от ЗУТ/. Не е вярна констатацията, че обектът надвишава с 0.70м “кота било” на сградата.В съд.заседание адв.И.З.-Ш. и адв.Н.А. поддържат жалбата,молят за присъждане на разноски по списък и сочат, че в диспозитива на заповедта липсва точна индивидуализация на подлежащия на премахване обект, което ще доведе до невъзможност да се определи обекта, подлежащ на премахване, ако заповедта влезе в сила и следва да се изпълни.В писмени бележки се оспорва като субективно и вътрешно-противоречиво заключението на вещото лице-архитект /за наличието на строеж от четвърта категория/, като архитектът не дава категоричен отговор относно начина на закрепване на елементите, респ. на обекта /и дали все пак не е слънцезащитно съоръжение/ и отговаря на незададени от никого въпроси/че покривната тераса всъщност е обща част/. Прави се позоваване на заключението на вещото лице-конструктор/за наличие на слънцезащитно съоръжение, което може да бъде разглобено/. Твърди се, че процесният обект представлява преместваемо съоръжение/което може да се демонтира и не е трайно закрепено към покривната тераса, като премахването му няма да промени субстанцията на повърхността, върху която е закрепено/, като едновременно с това е налице текущ ремонт по чл. 151 т.3 б.”б” и б.”в” от ЗУТ/а ЗУТ не съдържа дефиниция на “слънцезащитно съоръжение” или “навес”/. Не е посочена в заповедта конкретната хипотеза на чл. 137 ал.1 т.4 от ЗУТ, нарушена е формата по чл. 59 от АПК/ като факт.установявания са само въз основа съставения конст.акт/, сочи се като правно основание и чл. 225 ал.2 т.1 вр. чл. 137 ал.3 от ЗУТ/но липсват факт.установявания и за това правно основание/, покривната тераса по см. На § 5 т.59 от ДР на ЗУТ е включена в площта на ап.15, но не е включена в ЗП на сградата.

Ответникът Директор на Дирекция “ОСК”-СО се представлява от юрк.П., който депозира писмено становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на заповедта, като моли за присъждане на юрк.възнаграждение при отхвърляне на жалбата и прави възражение за прекомерност на адв.хonorар, платен от жалбоподателя.В съд.заседание юрк.П. оспорва жалбата, като се позовава на заключението на вещото лице-архитект /че е налице незаконен строеж, представляващ надстройка на сградата, като е налице надвишаване на “кота било” на сградата, а също и промяна в характера на застрояване на квартала -от средно към високо по см. на чл. 24 ал.3 от ЗУТ/.Заключението на вещото лице-конструктор не променя тези установявания на архитекта. В заповедта е коментирано и преместваемо съоръжение, монтирано върху процесната надстройка на сградата, като предмет на заповедта е незаконен строеж-надстройка на сградата.Претендира се юрисконсултско възнаграждение.В писмени бележки, аналогични на писменото становище по жалбата, подробно се мотивира законосъобразността на заповедта съгл. чл. 146 от АПК и съответствието на факт.установявания на ответника със събраните по делото доказателства.

Съдът намира жалбата за допустима за разглеждане, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, пред надлежния съд, от лице с активна

проц.легитимация/адресат на заповедта/, срещу инд.адм.акт по см. На чл. 21 от АПК и чл. 214 от ЗУТ, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Жилищната сграда, находяща се в общински УПИ IV, кв.267, м.”Л.-I част” по плана на [населено място], ул.”кап.Т.Н.” № 34, е построена съгл. одобрени инв.проекти/с последна преработка от 20.01.05г- приложени на л.65-67 от д.№ 8211/18г на АССГ/ към РС № 196/30.06.03г, въведена в експлоатация с Удостоверение № 53/27.04.05г /л.52 от д.№ 8211/18г на АССГ/, като предвиденото строителство е за “М/Г+3+А” съгл. ПУП на м.”Л.-I част” по Заповед № РД-09-50-149/17.03.19г /л.54 от д.№ 8211/18г на АССГ/, а “кота било” на сградата е +20.75м. Външният вид на сградата към м.03.12г , ведно с процесния обект, е видна от приобщените като доказателства по д.№ 8211/18г на АССГ/л.55-57/- 3 бр. снимки от Г.,S. V./видно от тях, процесният обект е бил наличен към м.03.12г/.

Дружеството-жалбоподател е собственик/съгл. нот.акт № 15/30.03.05г/ на: 1/ ап.15 със ЗП 206.13 кв.м. /230.62 кв.м. с включени прилежащите към апартамента общи части на сградата и от стопанските площи/, като се намира в подпокривното ниво на кота +17.88м и заема цялото подпокривно ниво, състои се от антре-коридор, дневна-кухн.бокс, две спални, две складови помещения, баня-тоалетна, тоалетна и четири тераси; 2/ прилежащата към ап.15 покривна тераса, находяща се над апартамента, с площ 125.08кв.м., свързана с апартамента с вътрешно стълбище; 3/ прилежащите към апартамента общи части от сградата и съответните ид.части от правото на строеж върху общ.УПИ IV, кв.267; 4// подземен гараж № 2 на сутеренен етаж, със ЗП 21.39кв.м. /38.28кв.м. с включени прилежащите към гаража идеални части от общите части на подземните гаражи/.

Адм.производство е започнало по повод жалба на етажната собственост от 2018г относно извършени СМР в ап.15 в отклонение от одобрените проекти.Със Съобщение № 001/20.02.18г/залепено на вратата на ап.15 на същата дата-л.39 и л.58 от д.№ 8211/18г на АССГ /, дружеството-собственик е поканено в 3дневен срок/т.е. на 23.02.18г/ да се яви в район “Л.”-СО и да представи документи за извършените СМР и да се уточни ден за оглед на място.Дружеството не се е явило в района, като на 12.03.18г от служители на отдел “ИИБКС” при района е съставен КА № 004/12.03.18г. Същият е връчен на адв. З.-Ш. на 28.03.18г, след като със Съобщение-покана № 008/12.03.18г/залепено на вратата на ап.15 на 12.03.18г/, дружеството е поканено да се яви в 3дневен срок за запознаване с КА.Видно от КА, проверката е извършена в отсъствие на представител на дружеството-собственик на ап.15, което дружество се явява възложител на проверявания строеж “Надстройка върху покривна тераса към ап.15”, като сградата е построена върху общ.УПИ/на ъгъла на ул.”кап.Т.Н.” и [улица]/, котата на покривната тераса е +20.75м./колкото е “кота било” на сградата, съгл. одобрените инв.проекти/. О. на строежа е извършен откъм двете улици и откъм двора на съседната детска градина, поради неявяването на представител на дружеството и неосигурен достъп на проверяващите до обекта.Надстройката е на един етаж, изпълнена от метална конструкция и стъкло, като не е предвидена в одобрените инв.проекти на сградата/с последна преработка от м.01.05г-върху тях с червен цвят е отразено местоположението на Надстройката/, ситуирана е върху част от покривната тераса към ап.15, излиза извън повърхнината /на 0.70м от покривната повърхност, подведена под 45 градуса/, като нарушава “кота било” на терасата +20.75м /която е и “кота било” на сградата/. Надстройката е била налична към м.03.12г/трите снимки от

Г. са неразделна част от КА/, като не е подадено заявление по § 127 от ПЗР на ЗУТ/предвид времето на изграждането й/- за узаконяването й.Надстройката е “строеж” по см. на § 5 т.38 от ДР на ЗУТ, четвърта категория съгл. чл. 137 от ЗУТ, като за него няма одобрени проекти и издадено РС, нарушени са чл. 148 ал.1 и 2 от ЗУТ и следва да се издаде заповед за премахване на незаконен строеж по чл. 225 ал.2 т.2 от ЗУТ.

Дружеството депозира в срок /на 04.04.18г/- Възражение срещу КА, като твърди, че изграденото представлява слънцезащитно съоръжение по чл. 94 от Наредба № 7, за него не се изискват строителни книжа, не е строеж по см. на § 5 т.38 от ДР на ЗУТ и не подлежи на премахване.На 12.04.18г районът изпраща на Директора на Д”ОСК”-СО документите от адм.преписка, за издаване на заповед за премахване на строежа.Издадена е обж. Заповед № РА-30-212/31.05.18г на Директор на Дирекция “ОСК”-СО, с която на осн. чл. 225 ал.2 т.2 от ЗУТ е наредено на дружеството/собственик и възложител на строежа/ да премахне незаконен строеж “Надстройка върху покривна тераса към ап.15” в сграда, находяща се в общински УПИ IV, кв.267, м.”Л.-I част” по плана на [населено място], ул.”кап.Т.Н.” № 34.За издаването на заповедта е уведомена на 26.07.18г и етажната собственост /по нейно запитване от 05.07.18г/.Няма данни за редовно връчване на заповедта на дружеството /районът е получил заповедта на 11.06.18г, със задължение да осъществи връчването й/, поради което жалбата до Съда от 24.07.18г се приема за депозирана в срок/при липса на доказателства за връчване на заповедта/.

По указания на ВАС, в хода на настоящото производство е допусната СТЕ- със служебни задачи/Определение№ 1351/20г-л.18/.Назначено е в лице-архитект /арх.Д.П./, като същата дава заключение по въпросите, с изключение на №7 и №8 /за тях сочи, че са от компетентност на инженер-конструктор, а не на архитект/.Поради което само за задачи №7 и 08 Съдът е назначил в лице конструктор/Т./. Съдът кредитира изцяло заключението на арх.П., като логично,последователно, непротиворечащо на доказателствата по делото и неоспорено от страните. Възраженията на жалбоподателя за субективизъм на вещото лице и за неяснота на заключението са неоснователни /но логични, тъй като архитектът дава заключение в ущърб на жалбоподателя/. Арх.П., след оглед на обекта на 26.02.20г, дава заключение, че: обектът по заповедта е “строеж” по см. на § 5 т.38 от ЗУТ, от четвърта категория по чл. 137 ал.1 т.4 б.”б” вр. с б.”д” от ЗУТ, като не е преместваем обект и представлява “надстройка” по см. на ЗУТ; изградена е върху североизточния ъгъл на покривната тераса към ап.15, като северозападно и североизточно от стълбищната клетка е оформено затворено пространство /с метални остъклени рамки, вкл. в покривната си част, като е Г-образно, с отваряеми участъци в наклонените покривни равнини и във вертикалните остъклявания, с обособена врата към незаетата част от покривната тераса/, на кота +20.75м, като терасата е с площ 125.08кв.м., а надстройката е с размери 8.45м/6.68м в най-широката част и 8.45м/5.10м в най-тясната част/пред вратата на стълбището/, светлата височина в северозападната част е 2.38м/вдясно от вратата/ и 2.75м и 2.37м в североизточния ъгъл на стълбищната стена/южно от вратата, мерено в ъгъла на стълбищната стена/ ; надстройката се ползва за отдих и рекреация, каквото е предназначението и на покривната тераса, като не е налице промяна в предназначението на покривната тераса и на ап.15; не е видно как надстройката/метална остъклена конструкция/ е закрепена към носещата конструкция на сградата, тъй като извършените СМР/настилки и облицовки/ закриват връзките;

надстройката не е “слънцезащитно съоръжение” по чл. 93 ал.1 и ал.2 от Наредба № 7-там водеща е слънцезащитната функция /в ЗУТ липсва дефиниция на “слънцезащитно съоръжение”/, тъй като с оформянето на стълбищна клетка на сградата по инв.проекти от м.01.05г /с площ 23.97кв.м. и “кота било” +24.16м/ почти е изчерпана възможността за прилагане на чл. 93 ал.1 от Наредба № 7 за ПНУОВТУЗ-за допустими издатини и арх.елементи над покрива с площ максимум 25 кв.м. /; надстройката освен слънцезащитни функции, осигурява цялостна защита срещу различни атмосферни влияния и възможността за комфортно целогодишно ползване на обособено затворено пространство /с двускатен покрив и “кота било” над допустимата по ПУП височина на сградата/; демонтирането на ограждащите стъклени пана не може да стане по обичайния начин /без затруднения по-големи от обичайните и без извършване на определени ремонтни и демонтажни дейности/; надстройката надвишава височината на сградата по см. на чл. 24 ал.3 от ЗУТ/но не се променя броя на етажите на сградата/, не представлява част от конструкцията на сградата, за изграждането ѝ се е наложило премахване на съществуващия парапет на покривната тераса; надстройката е изградена изцяло над “кота било” на сградата по инв.проекти, което води до появата на нова “кота било” на сградата /това вече е котата на остъкления двускатен покрив на надстройката/, променя се височината на сградата по чл. 24 ал.3 от ЗУТ , нарушен е и чл. 93 ал.2 от Наредба № 7 , като се надхвърлят допустимите максимум 25кв.м. за издатини над покрива, т.е. изпълнените СМР не са в съответствие с правилата и нормативите за застрояване/по ЗУТ и по Наредба № 7/; въведената в експлоатация сграда е с височина 15м-средно застрояване по см. на ЗУТ и съгл. П., като с изграждането на тази надстройка всъщност се променя и характера на застрояването - от средно става високо застрояване по см. на ЗУТ, т.е. вече е налице и отклонение от предвижданията на ПУП.В съд.заседание арх.П. уточнява, че: като не са видни връзките на надстройката с конструкцията на сградата и липсват каквито и да е данни относно изпълнението на тази конструкция и закрепването ѝ към терасата, не може да се прецени дали металната конструкция може да се отдели като цяла конструкция и да се премести, без да се наруши целостта ѝ или да се разруши/може би е възможно разглобяване на конструкцията на части и монтажа им наново- на друго място/; тъй като е налице строеж-надстройка, неговата категория е категорията на сградата, т.е. надстройката е IVта категория строеж; достъпът до покривната тераса, респ. до надстройката, е само по вътрешно стълбище през ап.15, като сградата има и друг покрив, извън очертанията на покривната тераса към ап.15; покривната тераса се явява покрив на ап.15 под нея, но също и покрив на цялата сграда-поради което се явява обща част/съгл. одобрените проекти покривната тераса е покрив на сградата/ и върху тази обща част е изградена надстройката; процесният строеж е надстройка на основното застрояване- жилищната сграда/ а не надстройка на ап.15/, поради което е необходимо и съгласието на собствениците на терена-СО и на сградата/но липсват строителни книжа, съгласувания и съгласия за изграждане на надстройка на сградата, налице е и нарушаване предвижданията на П./; с обособяването на затворено пространство всъщност се променя предназначението/начина на ползването на откритата покривна тераса; надстройката обособява нов покрив на сградата /в тази ѝ част/, като не е приложим чл. 151 от ЗУТ/надстройката,респ. покривната тераса не е лоджия или балкон/.

Съдът кредитира заключението на влище-конструктор/Т./ по задачи № 7 и № 8 от допуснатата СТЕ, в частта , в която той след оглед сочи, че: покривната тераса е и

покрив на сградата; достъп до покривната тераса има само през ап.15; по одобрените проекти по контура на покривната тераса е предвиден предпазен метален парапет с височина 1.20м/демантиран е в частта на проц.обект/; на част от покривната тераса е изпълнена конструкция от леки,правоъгълни и квадратни студеноогънати кухи метални тръби; с правоъгълни профили са изработени 5 бр. рамки с двускатен покрив и 4 бр. едноскатни рамки, които образуват покривната конструкция -върху нея са монтирани стъклопакети и слънцезащитна тента; ограждащите стени са от квадратни кухи тръби и стъклопакети, като стъклопакетите са монтирани към профилите чрез допълнителни притискащи контура на образуваните рамки, уплътнени с гумени уплътнители; по южната фасада на конструкцията направено цялостно отваряне чрез стъклени **врати**, а по северната фасада на конструкцията са направени отваряеми **прозорци**; връзката между профилите се прави чрез две болтови съединения /тип шестогран/, който се завиват на доп.елементи, разположени в кухините на самите профили, което позволява **металните профили да се разкачат един от друг/не са захванати неподвижно помежду си/;процесната конструкция като цяло обаче е захваната за стоманобетоновата конструкция на сградата, като стъпва върху стоманобетоновите бордове на покривната тераса, но поради изпълнените облицовки и подови настилки на покривната тераса-не е видно как е направено закрепването /според вещото лице липсата на промени в борда на терасата води до негов извод/а не констатация/, че закрепването на цялата процесна метална конструкция към стоманобетонната конструкция на сградата е вероятно същото като между металните профили-посредством дюбелни планки и болтови съединения/;не се променя сеизмичната осигуреност и натоварването на сградата.В съд.заседание в лице Т. допълва, че: дюбелните планки и болтовите съединения остават във вътрешността на кухите метални профили, т.е. вътре в самите носещи колонии на процесната конструкция и затова не се виждат/направено е от естетически съображения/; за да се стигне до дюбелните планки и болтовете и да се направи разглобяване, трябва да се отворят по механичен начин металните профили/колониите на конструкцията/; за да се отдели процесната конструкция от покривната тераса, трябва да се извадят със сила/чрез вертикално изтегляне/ дюбелите, забити при монтажа на конструкцията в подовата плоча/която е покрив на сградата/, като във всички случаи ще останат дупки в плочата на мястото на извадените дюбели; с изграждането на процесната конструкция покривът на сградата от плосък/покривна тераса/ става двускатен покрив/такъв е покрива на конструкцията/-това променя /намалява /натоварването на сградата. Съдът не кредитира заключението на в.лице Т. **в частта**, в която сочи, че процесната конструкция е “слънцезащитно съоръжение”/като това му заключение ,освен че противоречи на кредитираното обратно заключение на архитекта, **дори не е в обхвата на поставените му въпроси № 7 и № 8** от СТЕ/.**

Съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на делегираните му правомощия съгл. Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.17г на Кмета на СО /л.59 от д.№ 8211/18г на АССГ/.

Заповедта е издадена при спазване на писмената форма по чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. Фактически и правни основания за издаването ѝ.Възражението на жалбоподателя за липсата на мотиви, позоваване само на факт.установявания от съставения КА и неяснота на

диспозитива/неясна индивидуализация на обекта, предмет на заповедта/, Съдът намира за неоснователни. Заповедта е достатъчно и ясно мотивирана, вкл. относно констатираното нарушение на предвижданията на действащия за имота ПУП, като съгл. съд. практика, факт. установявания на ответника могат да се обосноват и с доказателства-част от адм. преписка. Факт. установявания от КА и заповедта напълно се потвърждават в хода на съд. производство.

Не са допуснати от ответника в хода на производството съществени нарушения на адм. производствените правила, като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая/чл. 35 от АПК/, взети са предвид възраженията на дружеството и правото му на защита не е било нарушено/чл. 36 от АПК/. Всъщност дружеството не твърди конкретни проц. нарушения, а само нарушение на мат. закон /при даване квалификация на извършеното като "строеж"/ и противоречие с целта на закона.

Съдът намира заповедта и за мат. законосъобразна, по следните съображения:

Безспорно е установено по делото, вкл. чрез СТЕ с две вещи лица/архитект и конструктор/- наличието на "строеж" по см. на § 5 т. 38 от ДР на ЗУТ. Съдът намира, че: **проц. обект представлява строеж- "надстройка" на основното застрояване/жилищната сграда/, като за извършеният строеж няма строителни книжа и съгласие на собствениците на терена/СО/ и на сградата;** проц. обект не е нито "преместваем обект" по см. на ЗУТ, нито обект по чл. 93 ал. 2 от Наредба № 7/липсва легална дефиниция на "слънцезащитно съоръжение"/; дори да беше обект по чл. 93 ал. 2 от Наредба № 7- издатина или арх. елемент над покрива/а не е/, то би бил нарушен и този член, тъй като с реализирането на стълбищната клетка с площ 23.97 кв. м. е почти напълно достигнат максимално допустимият размер от 25 кв. м. За такива обекти; **проц. строеж води до поява на нова "кота било" на сградата, променя се височината на сградата по чл. 24 ал. 3 от ЗУТ,** като новата височина на сградата **води до изменение в характера на застрояването по действащ ПУП за УПИто/от средно на високо застрояване/;** покривът на сградата /обща част/ в тази му част/където е надстройката/ става от плосък -двускатен /а това променя, независимо в каква посока, натоварването на сградата/; **налице са промени по сградата/към м. 03.12г/, които водят до нейн вид, различен от този по одобрените проекти от м. 01.05г и удостоверението за въвеждане в експлоатация от м. 04.05г/премахнат е мет. парапет на покривната тераса в тази част и е изградена надстройка-непредвидена в проекта и невъведена в експлоатация/;** предвид липсата на строителни книжа и времето на изграждане на проц. строеж/наличен към м. 03.12г/, не е налице иницирано от дружеството производство по § 127 от ПЗР на ЗУТ; **строежът е незаконен по см. на чл. 225 ал. 1 т. 1 и т. 2 от ЗУТ/без строителни книжа, съгласие на собствениците на терена и сградата и в нарушение на предвижданията на П./, като не е "търпим строеж" по см. на § 127 от ПЗР на ЗУТ и респ. подлежи на премахване;** обектът е достатъчно ясно индивидуализиран в заповедта, като твърдените от жалбоподателя **евентуални проблеми при изпълнението на заповедта/когато влезе в сила/ не са релевантни към законосъобразността на заповедта/а ще се разглеждат едва в хода на последващо изпълнително производство/;** строежът-надстройка, е от **IVта категория** по чл. 137 ал. 4 от ЗУТ; проц. строеж няма само слънцезащитна функция, а осигурява защита от всякакви атмосферни условия/студ, дъжд, сняг, вятър/, като в тази ѝ част откритата покривна тераса към ап. 15 /част от покрива на сградата-обща част/ се превръща в обособено закрито помещение за целогодишно ползване/с врати и прозорци/; строежът представлява **метална конструкция, която**

като цяло е захваната за стоманобетоновата конструкция на сградата, стъпвайки върху стоманобетоновите бордове на покривната тераса; **не е видно как е направено закрепването,** но дори да е направено чрез скрити в кухите метални профили болтове и дюбелни планки/както предполага конструктора/, **то отделянето на проц.метална конструкция от стоманобетоновата конструкция на сградата ще трябва да стане чрез употребата на сила /по-голямо усилие от обичайното разглобяване на болтове/, чрез вертикално изтегляне на дюбелите, забити в плочата/, като във всички случай/независимо по какъв начин и с какви инструменти ще стане отделянето/ - **в плочата на сградата ще останат дупките от извадените дюбели/т.е. отделянето на проц.конструкцията от конструкцията на сградата ще доведе до негативни промени в конструктивен елемент на сградата-плочата,явяваща се покрив на сградата/.****

Заповедта не противоречи на целта на закона-ЗУТ/по контрол на строежите и премахване на незаконното строителство/, като не се констатира превратно упражняване на власт от страна на ответника.

При този изход на спора, на ответника съгл. чл. 143 от АПК се дължи претендираното юрисконсултско възнаграждение, като на осн. чл. 78 ал.8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от НЗПП, Съдът присъжда на ответника мин.размер от 100лв/предвид фактическата и правна сложност на делото/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба на [фирма]-С. с представляващ М.М. против Заповед № РА-30-212/31.05.18г на Директор на Дирекция "ОСК"-СО.

ОСЪЖДА [фирма]-С. с представляващ М. С. М. да заплати на Столична Община сумата от 100лв/сто лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с кас.жалба пред ВАС в 14дневен срок от съобщението.

Съдия: